

•Written by - வன்கடல் சாமிநாதன் -•

••Saturday•, 19 •December•, 2015 19:48• - •Last Updated•

••Saturday•, 19 •December•, 2015 19:57•

- ஐந்தாவது பத்திரிகை, ஐந்தாவது பத்திரிகை ஐந்தாவது பத்திரிகை ஐந்தாவது பத்திரிகை ஐந்தாவது பத்திரிகை ஐந்தாவது பத்திரிகை.. 'ஐந்தாவது பத்திரிகை 2007 ஐந்தாவது பத்திரிகை, 2010 ஐந்தாவது பத்திரிகை' ஐந்தாவது பத்திரிகை ஐந்தாவது பத்திரிகை. ஐந்தாவது பத்திரிகை ஐந்தாவது பத்திரிகை ஐந்தாவது பத்திரிகை ஐந்தாவது பத்திரிகை 'ஐந்தாவது பத்திரிகை' ஐந்தாவது பத்திரிகை ஐந்தாவது பத்திரிகை. ஐந்தாவது பத்திரிகை ஐந்தாவது பத்திரிகை 'ஐந்தாவது பத்திரிகை' ஐந்தாவது பத்திரிகை. - ஐந்தாவது -

எனக்கு விவரம் தெரிந்த காலத்திலிருந்தே, நான் பாட்டியை விதவகைக் காலத்தில் தான் பார்த்திருக்கிறேன். அப்படித் தான் பாட்டி இருப்பாள், அது தான் பாட்டி என்று எனக்குள் நினைத்திருப்பேன். ஏதும் வறோ விதமாக, ஏன் பாட்டி இத்தோற்றத்தில் இருக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் அப்போது அது பற்றி என் சிந்தனைகள் சனெற்றதில்லை. பின்னாட்களில், கொஞ்சம் விவரம் தெரிந்த பிறகு, பாட்டியின் வதைவிய காலம் மிகப் பெரிய சோகமாக நினைப்புகளில் கவிழும். அவ்வப்போது பாட்டி தன் மனம் நொந்து போன வேளைகளில் தனக்குள் சொல்லிக்கொள்வாள். தனக்கு விதிக்கப்பட்ட விதியை எண்ணி, இப்போது வாழும் வறுமையை எண்ணி. 'ஓண்ணா ரெண்டா, ஓண்ணொணா குழிலண்ணா போட்டனே" என்று சொல்லிச் சொல்லி புலம்புவாள், மாயந்து போவாள். மாமாவைக் கு அடுத்து என் அம்மா, பின் ஒரு பெரிய இடவைபெரி. கட்சிசுழந்தை என் சின்ன மாமா. என் அம்மாவைக் கு சின்ன மாமாவைக் கு இடையே பிறந்த குழந்தைகள் குழந்தைகளாகவே இறந்து விட்டன. அதைத் தான் நினைத்து நினைத்து பாட்டி புலம்பிக் கொண்டிருப்பாள். மாமா கும்பகோணம் காலஜைல் FA பரிட்சை எழுதப் போயிருக்கிறார். தாத்தா இங்கு சுவாமி மலையில் இறந்து விட்டார், உடனே கட்டிக்கொண்டு வா என்று காலஜைக்கு ஆள் அனுப்பி, மாமா வந்தவர் தான். பின் படிப்பதை தொடரும் வசதி இல்லை. இதெல்லாம் பாட்டி அவ்வப்போது தன் விதியை நொந்து புலம்பும் போது சொன்ன விவரங்கள். படிப்பை

•Written by - வடுங் கட் சாமிநாதன் -•

••Saturday•, 19 •December• 2015 19:48• - •Last Updated•

••Saturday•, 19 •December• 2015 19:57•

தோற்றத்திலே ஒரு டோலக் கோதும் பொருளோ எனவனவோ ஒன்றைக்கையில் வதைத்துக்கொண்டு அதை மற்றொரு கையால் தட்டியபோ, அல்லது ஆடிக் கொண்டுத் தொடையில் அல்லது துக்கிய முட்டியில் அடித்தோ சல் சல் என்ற தாள சப்தமெழுப்பிக்கொண்டு ஆடினாள். சிவராத் திரிக்கு சிவனின் நாமத்தலை இரவம் முழுதும் ஜபிக்க இதுதான் சரியான வழியென்று நினதை தாரகளோ எனவனவோ. இம்மாதிரியான மசாலாக்கள் சேர்த்து மக்களுக்குக் கலதைத் தொண்டும் ஆற்றி அத்தோடும் பக்தி பாவத்தையும் இணைத்துவிடும் சாமரத்தியம் அன்று ஒருவருக்கு அந்த சினிமாக் கொட்டகை முதலாளிக்கு இருந்தது.

ஓர் சமயம் ஓர் ஸ்பெஷல் ஷோவாகக் குவரவிருந்த ஓர் நல்ல அந்த வட்டாரத்தில் புகழ் பெற்ற பாடகர் /நடிகர் வரவில்லை. 'நான் இல்லாமல் நீ எப்படி நாடகம் போடப் போகிறாய், பார்த்துவிடுகிறேன்' என்று கருவிக் கொண்டு கழுத்தறுத்தாரோ என்னவோ. இன்னொருவரை உடன் எங்கிருந்தோ பிடித்துக் கொண்டு வந்துவிட்டார் நாடக சபா மூதலாளி. புதிதாக வந்தவர் எமகாதகர். கறுப்பும் ஒல்லியுமான சரீரம். ஆனால் சரீரமல்லவா நாடகத்திற்குத் தேவை. தினம் ஓர் பாத் திரம், சில சமயம் ஒன்றுக்குமேல். எந்தப் பாட்டு, எந்த நாடகத்திற்கான பாட்டு என்றெல்லாம் யாரும் களேவி கட்டேகவில்லை. கருவிக் கொண்டு போன ஸ்டார் கருவிக் கொண்டு போனது நல்லதாயிற்று. இந்த புதிய கறுப்பு ஒல்லி வித்வான் தன் பாட்டால், சரீரத்தால் எல்லோரையும் மயக்கிவிட்டான். எத்தகைய திறன்களெல்லாம் அந்நாட்களில் எந்தப் பட்டிதொட்டிகளில் எல்லாம் காணக் கிடத்தென என்று நினகைகும் போது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. அதோடு கொஞ்சம் துக்கமாகவும் இருக்கிறது. அவர்கள் பிறந்த, காலம் அவர்களான அப்படி ஆக்கிவிட்டிருந்தது. இப்போதோ அவர்கள் எவ்வளவு லக்ஷக்கணக்கில் சம்பாதித்துக் கொண்டு, தமிழ் நாடா முழுதும் எவ்வளவு பிரபலமாகியிருப்பார்கள் என்று எண்ணித் திகைத்தோனாகிறது. சம்பாத்தியமும் பிராபல்யமும் கிடத்த திருக்கலாம். ஆனால் இதனைப் பெற அவர்கள் அன்று பெற்றிருந்த சங்கீதத்திறனகைக் கொண்டவர்களாக இன்றிருந்திருப்பார்களா என்று நினைத்தால், பதில் அவ்வளவு சூலபமும் இல்லை. கிடகைகும் பதில் மகிழ்ச்சி தருவதாகவும் இராது என்று தான் எண்ணுகிறேன்.

[தொடரும்]

vswaminathan.venkat@gmail.com